

Krakovi; vrednik jim je Konst. Sobolewski; cena 20 fl. — 2) „Gazeta Lwowska“ (vradne novice galicijske) v Lvovu, tečaj 43; vrednik M. Szrzeniawa Sartyni; cena 15 fl. — 3) „Dziennik literacki“ (lepoznavsko-slovstveni list) v Lvovu, tečaj 2. vrednik Karel Szajnoch; cena 9 fl. — 4) „Przyjaciel domowy“ (časnik prostonarodno-gospodarski) v Lvovu, tečaj 3. vrednik Hypolit Stupnicki; cena 3 fl. 40 kr. — 5) Telegraf, tečaj 2. v Lvovu, vrednik Gozczalkowski; cena 6 fl. — 6) „Pamiętnik gospodarski“ (kmetijsko-obertnijski časnik) v Lvovu, tečaj 5. vrednik Dominik Bilinski; cena 6 fl. — 7) „Przyjaciel dzieci“ (list enciklopedijski za mladino), tečaj 5. vrednik Hip. Witowski; cena 3 fl. 30 kr. — 8) „Rocznik Towarzystwa naukowego“ (časopis znanstveni), v Krakovi.

Rusinski: „Vestnik“ (časopis politični Rusinov v avstrijski deržavi), tečaj 5. vrednik Vasil Zborovskij; izhaja na Dunaji z prilogo „Otečestvennyi Sbornik“. Cena 2 fl.

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Tersta 17. januara. Potihnule so pustne norčije in vse se giba spet marljivo, vsak pri svojem delu. Kupčevavci pridno obiskujejo borso, mornarji nakladajo in razkladajo blago od jutra do večera, posebno pavole je pretekli teden kaj obilo v Terst priplaval. Močno valovito morje se je pred nekaterimi dnevi tako naraslo, da je navadne meje prestopilo in se čez bregove v mesto uderilo, več ulic in magazinov je stalo v vodi. Ta čudna prikažen, pravijo, se večidel vsako leto enkrat primeri in sicer naj raji ob času, ko sta noč in dan enako dolga. Potniki, ki so prišli po silnih vihrih na morji s parobrodom iz Kotora, pripovedujejo, da avstrijska armada vsa pripravljena na meji stoji, Turke spodobno sprejeti, ako bi se Černogorcem sila godila. Tista govornica se je tudi ondi ponovila, ki se je že pred dvema letoma širila, da namreč misli avstrijska vlada Kotorsko luko Rusom prepustiti; menimo vendar, da je to le govornica, ne pa resnica. Z Bogom!

Iz Senožeč 20. febr. Ni davno, kar smo v Novicah brali, da verli Postojnčani v krasno cerkev svojo postaviti mislijo nove orgle. Tedaj so gosp. Herbigera poleg Celja povabili in njemu izdelovanje omenjenih orgel izročili. Alojzi Herbigar je rojen Tirolec, od malih nog že poseben risar, mizar, strugar, matematikar, mehanikar itd., ki je svojo umno glavico na Nemškem in Laškem še bolj prebrisal. Sadaj biva blizu Celja, od kodar svoje lepe in sladkoglasne dela po svetu razširjuje. Kar govori in izdeluje, izvira iz odkritega sereca in jasnega uma; on je beseda mož in dela kos! Orgle njegove so terdnega, zelenikovega ali javorovega lesa, pisalke večidel kositarjeve, in, kar je nar važniši, tako krasnega in polnega glasa, da človeku v sredo srca doné. Pred nekimi leti je znal delo po velikem trudu in po dragih skušnjah neko novo muziko, ktero je „vox humana“ (glas človeški) kerstil. Ta glasba ima tako izdelane pisali kot človeško gerlo, tedaj tudi ravno tako pojó. Naj bi se ž njo na pot podal in jo tudi drugim narodom pokaže! — Postojnčenom pa, posebno tistim, ki so za povzdigo domovine in hvalo božjo nadešeni, dobro srečo, da so med avstrijskimi orglarji menda nar bolj slovečega si izvolili!

Zima po Krasu je jako razsajati jela. Nadjali smo se, da se nas bo letos ognila; sadaj pa čutimo, da se je skesala in da nas tako kmalo ne bo zapustila.

Z veseljem beremo v časopisih, da je terdni namen vlade, železnico med Ljubljano in Terstom berž ko berž dognati. Terst zastran tega, ker še ni

železnice sceloma do Dunaja, grozno terpi, ker velik del amerikske, angleske in druge robe beržeje in ceneje čez Hamburg do Dunaja prihaja. Kadar pa Terst terpi, terpi tudi Teržaška okolica, tedaj žaluje tudi Kras. Kras sicer še nikdar ni ukal, nikdar še mu ni cvetelo obilo cvetlic: nar huje za-nj pa je, da so ga ob miru neprijazni ptujci previsoko cenili. Kraška družtva gor Kraška družtva dol: nikdar se ne bo razveselil Kras take rodovitosti, kakoršna se od njega tu in tam terja in sanja! Kras v svoji „krasoti“ je pomilovanja in množih mnogih polajšav potreben!

Draginja v naših krajih je dosto velika. Govedina se je sicer dobro pocenila, meso pa le vendar v nekaterih tergh se neče poceniti. Pa kdo je tega kriv? Al tergi al mesar? Mesar ima prav, če se kontrakta (pogodbe) derži, in meso za svoj žep dobro prodaja. Zakaj pa nima premožni tergh sam svoje mesnice in sam svojega mesarja? Zakaj nek je lepo meso v S. po 9 krajc. li-bra, v R. pa, ktero je komaj pol ure dlé, še boljši meso po 8 krajc.? Obé mesnici pa ste enega mesarja! Naj mi vgane, kdor more, to zastavico! Prosim častite može in oskerbnike premožnega terga: naj to važno reč dobro prevdario in v prid poterpeljive velike soseske in cele fare obernejo! Kdor je tolikanj koristnega za vodo, zvonove itd. na dan sklical, bo brez dvoma tudi za meso skerbel in serčno hvalo si od 2000 fermanov pridobil. Miroslav.

Iz Železnikov 20. svečana. Pri nas so celi minuli teden ogljarji kaj marljivo oglje k fužinam dersali, tako, da so naše fužine in plavži, če bo sninec (kar upamo) le še en dober teden deržal, zlo za celo leto spet s kurjavo prevideni. Bili smo nekaj časa resnično že obupali, ker take nestanovitnosti vremena skoraj še ne pomnimo, kakor letos; velikokrat smo imeli v eni uri solnce, sneg in dež. Kakor se čuti, se je bila letošna zima zašla. Pretekli petek in saboto je pri nas skoraj neprenehoma snežilo, in ker se rado slednjo noč bliska, bi utegnili še snega dobiti, desiravno ga je v višej ležčih vaséh že blizu 4 do 5 čevljev visoko padlo. Tud mraza nam hribovci, gledajoči na naravne znamenja, še dokaj obetajo; al kaj vedó, nas bo prihodnost učila.

Danes ob desetih bomo imeli tu slovesno mašo in zahvalno pesem za srečno rešitev o smertni nevarnosti Njih veličanstva, presvitlega cara. J. Levičnik.

Iz Černogore.

Iz granice černogorske se je do 9. t. m. sledeče zvedilo: Cela armada turška, obstoječa iz 55 do 56.000 vojakov in razdeljena v 4 kardele, katerim so Omer-paša, Reis-paša, Osman-paša, Arap-paša in pa Selim-beg zapovedniki, je obdala Černogoro krog in krog. Poglavni namen Omer-pašata je: se združiti z Reis-pašatom; če se to zgodi, je nevarnost za Černogorce velika, ker združeni armadi bi zamogle čez Čevo ali Zagarač naprej vdariti in od tod Cetinju pretiti. Gotovo pa je, če tudi Turki pridejo čez imenovani reki, jim ne bo lahko mogoče, čez pečine in kamnite berda Pješivac in Zagarača priti, kjer jim smertna nevarnost žuga, zakaj trikrat je že na tem mestu bila grobnica turški vojski; nar važniši leta 1767, v katerem se je tu armada z 120.000 vojakov zlomila. Černogorci so med kardelom Omerovem in Reisovem močne okope napravili in strelivo nastavili, obraniti združenje Turške armade. — Omer-paša je bil med tem časom že enkrat hudo tepen. 24. januara je udaril goljufno na Martiniče, ko je bil malo ur poprej „vero“ zadal, da ne bo deset dni nikakoršne bitve začel; Martiniče so nar bližje selo na turški granici blizu grada Spuža, kjer je Omer-paša imel glavni svoj stan. Pop Štefan Martinič, povelnik